

Svenska Dagbladet 27 februari 2000

Carl Köhler har varit med länge, och jag blir alltid lika imponerad av hans okuvliga, konsekventa skaparkraft. Han bejakar kompromisslöst bildens egenvärde i sina studier av människoskroppen. Det är den klassiska modelltraditionen som gäller, påspädd med modernismens formanalyser i måleri, collage, teckning. Ur det linjespröda växer fram det fullmatade av kroppar i vila och rörelse.

Experimentell som han är, stannar han inte vid det, utan splittrar upp formen, skapar ett slags anatomiskt kretslopp, där det kroppsliga i abstraktionen får en ny, spänningsladdad gestaltning. men när han i ett rosa skimmer hyllar Marilyn Monroe är det mindre analytikern än sensualisten Köhler som talat. jag tycker om både!
Stig Johansson